

עין משפט
גזר מצוה

לח:

כירה פרק שלישי שבת

מסורת הש"ס

א ב ג ד ה ו ז ח ט י
י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט
כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט
כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט
כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

אפילו פירש בקונטרס בשבת ביום המחרת ולפ"ה ה"ל למינקת אפי' ביום השבת ולמאי דפרישית דיעקר פלוגתייהו בחול אחי שמיר: **פ"נה** שמיים אפי' מהו. ואל"ת דכפרת כמה טומיין (לקמן דף נ"א.) תיבא אלף כלומו מיהא אלף פניה ממיחא למיחא מותר אלמא פניהם אחר שרי טפי והכי משמע איכפא ואורי"ת דהכא גבי השהה ע"ג כירה כשהוא נאומה מיחא שהוא חס לא אחי לתמיזי אלף במיחא אחר שהוא קר אחי לתמיזי אלף גבי הטמנה שרי טפי כשהוא קר דבמיחוי מועט לא יועיל: ורשב"א מפרש בשם ר"י דהתם בהטמנה דהוי לנרוך מתר ליהא למיחא לתמיזי דכלא תמיזי יתחמא הרבה אלף הכא דכתיב לה בלילה איכא למיחא לתמיזי ומיחוי קלמא משמע התם דלמיזי במיחוי בלילה (ת"י):

תנור שהסיקוהו בקש ובגבבא א"א יתן בו'. או להחזיר תנן הכא נמי האי לא יתן לא יחזיר אלף להשקות מיםהו אפילו במנור שאינו גרוף וקטום כדמשמע בפ"ק (דף י"ח): "דשרינן קדרה חיימא ובשיל כמאכל כן דרוסאי אפילו כשני גרוף וקטום ומשמע התם דמנור איירי דקאי אהא דקמיני התם לעיל לא תמלא אשה קדרה (א) עסקייתו כו' :

אילימא בשאינה גרופה. האי לישנא לאו דוקא דלמיזי סגרי דלא מיחיקמה בגרופה דנגרופה לא מתקשר ליה סיהא חילוק בין גפת ועיסי לקש וגבבא דאי הוה מלי אבי לאוקמה בגרופה דמנורי הוה רב אלף לא הוה מלי למשפט מיזי ורב אלף דמויקי לה בגרופה סגרי דיש לעולם יותר מוס שהסיקוהו בגפת ובעיסי אע"ג דגרופה מנקש ובגבבא:

תניא בווריה דאבי' בו'. יש דגרסי כפיפא סופח שהסיקוהו בגפת ובעיסי (א) אין סומכין לה דאי גרס סומכין לה לא אחא כוומיה דלמיזי דלית ליה דבכופה נמי אין סומכין כדלמרינן לעיל וי"ל דאי גרסינן סומכין איכא לאוקמה בגרופה ונקט גפת ועיסי לרבותא דלפילו הכי סומכין לה:

לא ישמיניה בחו"ה. אע"ג דלמר בלא תסוד (ב"ב דף י"ט. וסו) דחול דקרי מקר דתמיס ממיס והכא ניבא האי קרה הלא ממיזי בחול שהתם חמה דומיא דלנך דרכיס: **מעשה** והביאו סילון ש"ש צונן פתוך אמה של חמין בו'. מנעד יוס הביאוהו דפירש בקונטרס ואין שום אסור כלל בהכא דתניא דפרק קמא (דף י"ו.) פותקין מים לגינה ומתמלאת והולכת כל השבת כולה ואסרו דכרחה גזירה שמע וערעב בשבת ולערעב בשבת אסור משום תולדות האור ושמינא כדלח גזירה (א) ואם היינו מפרשים דכסילון היו זו נקביס וכשהיו רוחמיס בשבת היו פותמיס ונקביס ומתערביס הלוגינא נחמין הוה אחי שפיר טפי דהשתא ליכא אלף חלה גזירה אטו תמי האור אן בגמרא מדמי לה להטמנה מנעד יוס וליף מינה לאסור להטמין

לאהו גלגל מאי אמר רב

מחזירין אפילו בשבת. ביום המחרת ולא מימא פלוגתייהו משחשכה והתם הוא דשרי משום דמוכחא מילתא דלדעומא דלהדורי לנרוך מתר שקיל ליה אלף ביום לא מוכח דשקיל ליה לדעומא דלהדורי ובעלה לה הטמנה וה"ל

"מחזירין אפילו בשבת ואף ר' אושעיא סבר אף מחזירין אפי' בשבת דא"ר אושעיא פעם אחת היינו עומדים לעילא מר' חייא רבה והעלנו לו קומקום של חמין מדיוטא התחתונה לדיוטא העליונה ומוננו לו את הכוס והחזרנוהו למקומו ולא אמר לנו דבר א"ר זריקא א"ר אבא א"ר תדאי לא שנו אלא שעורן בידו אבל הניחן ע"ג קרקע אסור א"ר אמי ר' תדאי דיעבד לגרמיה הוא דיעבד אלא הכי א"ר חייא א"ר יוחנן אפילו הניחה על גבי קרקע מותר פליגי בה רב דימי ורב שמואל בר יהודה ותרוייהו משמיה דרבי אלעזר אמרי חד אמר דיעורן בידו מותר ע"ג קרקע אסור וחד אמר הניחן על גבי קרקע נמי מותר אמר חזקיה משמיה דאביי דאמרת עורן בידו מותר לא אמרן אלא י'דעתו להחזיר אבל אין דעתו להחזיר אסור מכלל דעל גבי קרקע אע"פ שדעתו להחזיר אסור איכא דאמרי אמר חזקיה משמיה דאביי הא דאמרת על גבי קרקע אסור לא אמרן אלא שאין דעתו להחזיר אבל דעתו להחזיר מותר מכלל שבעודן בידו אע"פ שאין דעתו להחזיר מותר במה ר' ירמיה תלא במקל מהו הניחן על גבי כושה מהו בעי רב אשי פינן ממיחם למיחם מהו תיקן: **מתני'** תנור שהסיקוהו בקש ובגבבא לא יתן בין מתוכו בין מעל גביו כופה שהסיקוהו בקש ובגבבא ה"ו ככיריים בגפת ובעיסי הרי הוא כתנור: **גמ'** תנור שהסיקוהו סבר רב יוסף למימר תוכו תוכו ממש על גביו על גביו ממש אבל לסמוך שפיר דמי אויבייה אביי כופה שהסיקוהו בקש ובגבבא הרי הוא ככיריים ובבעיסי הרי הוא כתנור ואסור הא ככירה שרי במאי עסקינן אילימא על גביו וכמאי אילימא כשאנינו גרוף וקטום אלא כירה כי אינה גרופה וקטומה על גביו מי שרי אלא לאו לסמוך וקתני הרי הוא כתנור ואסור אמר רב אדא בר אהבה הכא בכופה גרוף וקטום ותנור גרופה וקטומה עסקינן הרי הוא כתנור ד"אע"ג דגרוף וקטום על גביו אסור דאי ככירה כי גרופה וקטומה שפיר דמי: תניא כותיה דאביי ותנור שהסיקוהו בקש ובגבבא אין סומכין לו ואין צריך לומר על גביו ואין צריך לומר על גביו בקש ובגבבא סומכין לו (א) ואין נותנין על גביו בגפת ובעיסי אין סומכין לו אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי האי כופה היכי דמי אי ככירה דמי אפילו בגפת ובעיסי נמי לא אמר ליה נפיש הבליה מוכירה וזוטר הבליה היכי דמי כופה היכי דמי כירה א"ר יוסי בר חנינא יכופה מקום שפיתת קדרה אחת כירה מקום שפיתת שתי קדרות אמר אביי ואיתימא רבי ירמיה אף אנן נמי תנינא א"ר ירמיה "שנחלקה לאורכה כופה בין לאורכו בין לרוחבו שוקה: **מתני'** "אין נותנין ביצה בעד המיחם בשביל שתתגלגל ולא יפקיענה בסודרין ור' יוסי מתיר ולא ישמיניה בחול ובאבך דרכיס בשביל שתצלה מעשה שעשו אנשי טבריא והביאו סילון של צונן לתוך אמה של חמין אמרו להם החכמים אם בשבת כחמין שהוחמו בשבת ואסורין ברהיצה ובשתיה אם ביום טוב כחמין שהוחמו ביום טוב ואסורין ברהיצה ומותרין בשתיה: **גמ'** איבעיא

יהוסי גלגל חייב הטאת אמר מר בריה דרבינא אף אנן נמי תנינא כל

א ב ג ד ה ו ז ח ט י
י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט
כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט
כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט
כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

גליון הש"ס

ז"ב ר"ה תנ"י בו
הש"ס קריא חיימא
ובכ"ה כמאמר בן דריוסא
ק"ל הא ס"ל לא נמי מן
מחזיר אלף חסם ובכ"ה
שפיר דמי אלף חמין תמי
ס דהיינו מחזיר דהא
קיימא לן חמנה ואיך א"ך
עשו מלן חמנה מוס נלמא
בלתת מיזי חמין דכמאמר
אפיר והלמיזי ובש"ל ש"ד
היינו כפשיטו ובש"ל נלמא
סס חמין לא חפשיטו כפשיטו
דמי תמי ולא חזרה על
הכי קמי אלף מי שיקדמי
פניס חזרה היינו נמנור
למיזי חמין למיל דף לו ע"ה
דמי חזיר וכו' ח"ה על גב
דמריה מוכה מיל. ובייני
ע"ה משום דמריה לופין
במנור. ע"ה לחמיס חפיק
חמיה חמל:

מוסף רש"י

לגרמיה הוא דיעבד. אן
אלף מיהו ל' ברכות חו' .

חוס' ישנים

(א) ולי ממני' להשקות תנן
תנור נמי אסור להשקות
אפי' בקדרה חיימא לשיל
א"ר חזקיה כהנא וכו' וכו'
ד' להשקות תנן אחת
דלא תמנאי:

הגהות הגר"א

[א] נ"ב שומכין לו אין
נמנין. י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט
י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט
כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט
כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

רבינו חננאל

בשבת הוא ואפילו כהן
פועלים ודוקא בכירה גרופה
וקטומה. והיו מלי' כ"ה
הניחן ע"ג קרקע כ"ה אלף
מחזיקים בידו ודעתי עליהם
לחזיריהו הוא ישמיניו אף
מחזירין. אבל אם הניחם
ע"ג קרקע אפי' שהיה
ברעתו להחזירם לכירה
אסור. ואיכפא ליטמנתא
בתי' וק"ל כל תיקן
כ"ה נונא דבאורייתא
עבידן לחזיריהו. ועת
אבידא דאורייתא דרא.
חלמא כמקל או הניחם
ע"ג הטיה או הניחם
בכירי הטיה או פינן
מפיהם למיחם. והיו כולוהו
איבעי ולא אישטו ועלו
בתיקן. וק"ל כל תיקן
דאבידא לחזיריהו. מתני'
תנור שהסיקוהו בקש ובגבבא
גמ'. אוקמא אביי לוי יסודן.
תניא כותיה תנור שהסיקוהו
בקש ובגבבא אין סומכין
לו ואין צ"ל ובתנור. ואין
צ"ל על גביו. ואין צ"ל
שהסיקוהו בגפת או בעיסי.
כופה שהסיקוהו בקש
ובגבבא הרי הוא ככירה.
בגפת ובעיסי הרי הוא
כתנור ואסור. ואפי' שהוא
נרוף וקטום. ואיכפא
כופה מקום שפיתת קדרה
אחת. כירה מקום שפיתת
שתי קדרות. ודימיון לה
היא דתנן כירה שנחלקה
לאורכה שזורה לחיבה

ספאה. פירוש עדיין חרות
כלי עליה דהא יכול לשפת
(בהן) אחת. כופה בין
לרחבה בין לארבה שזורה.
והיא כופה נפיש הבליה
מכירה וזוטר הבליה
מרתנה. וק"ל מתניחין
בחנור של נחתינן. [והנור
של נחתינן] מפורש בלא
תימור וכו' ג' אבל תנור
[דדין] ככירה של נחתינן
היא. פ"ס אין נותנין
מיצה בעד המיחם בשביל
שתתגלגל. כלל מאי. אסור
רב יוסף בגלגל חייב הטאת,